

Dziennik Urzędowy C 212

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 59

14 czerwca 2016

Spis treści

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2016/C 212/01	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8013 – PitPoint/Primagaz/PitPoint.LNG JV) ⁽¹⁾	1
2016/C 212/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.7941 – Saint-Gobain Glass France/Corning/JV) ⁽¹⁾	1
2016/C 212/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8063 – Caixabank/Banco BPI) ⁽¹⁾	2

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2016/C 212/04	Decyzja Rady z dnia 9 czerwca 2016 r. w sprawie mianowania członka i zastępcy członka Komitetu Doradczego ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego ze Słowacji	3
2016/C 212/05	Konkluzje Rady z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie rozwijania – poprzez kształcenie i szkolenie – umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia	5

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2016/C 212/06	Konkluzje Rady w sprawie roli europejskiej biblioteki cyfrowej Europeana w zakresie dostępu cyfrowego do europejskiego dziedzictwa kulturowego oraz widoczności i wykorzystywania tego dziedzictwa	9
2016/C 212/07	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie wzmocnienia uczciwości, przejrzystości i dobrego zarządzania w odniesieniu do dużych imprez sportowych	14
Komisja Europejska		
2016/C 212/08	Kursy walutowe euro	18

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2016/C 212/09	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.7815 – Groupe Bouygues/ADP/Meridiam/Ravinala Airports) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	19
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.8013 – PitPoint/Primagaz/PitPoint.LNG JV)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2016/C 212/01)

W dniu 7 czerwca 2016 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku holenderskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32016M8013. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.7941 – Saint-Gobain Glass France/Corning/JV)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2016/C 212/02)

W dniu 17 maja 2016 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32016M7941. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8063 – Caixabank/Banco BPI)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2016/C 212/03)

W dniu 8 czerwca 2016 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32016M8063. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 9 czerwca 2016 r.

w sprawie mianowania członka i zastępcy członka Komitetu Doradczego ds. Koordynacji
Systemów Zabezpieczenia Społecznego ze Słowacji

(2016/C 212/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 75,

uwzględniając wykazy kandydatów przedstawione Radzie przez rządy państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji z dnia 13 października 2015 r. ⁽²⁾ Rada mianowała członków i zastępców członków Komitetu Doradczego ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego na okres od dnia 20 października 2015 r. do dnia 19 października 2020 r.
- (2) Rząd Słowacji przedstawił kolejne kandydatury na dwa nieobsadzone stanowiska,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące osoby zostają niniejszym mianowane członkiem i zastępcą członka Komitetu Doradczego ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego na okres od dnia 20 października 2015 r. do dnia 19 października 2020 r.:

I. PRZEDSTAWICIELE ORGANIZACJI PRACODAWCÓW

Państwo	Członek	Zastępca członka
Słowacja	Miriám ŠPÁNIKOVÁ	Peter MOLNÁR

Artykuł 2

Rada mianuje członków i zastępców członków, których kandydatury nie zostały dotąd przedstawione, w późniejszym terminie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 13 października 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Doradczego ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego (Dz.U. C 341 z 16.10.2015, s. 4).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 9 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
G.A. VAN DER STEUR
Przewodniczący

KONKLUZJE RADY**z dnia 30 maja 2016 r.****w sprawie rozwijania – poprzez kształcenie i szkolenie – umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia**

(2016/C 212/05)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

POWOŁUJĄC SIĘ NA:

- Artykuł 2 Traktatu o Unii Europejskiej, który stwierdza, że Unia opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- Deklarację paryską z dnia 17 marca 2015 r. ⁽¹⁾, która zwraca uwagę, że należy „wspierać rozwój krytycznego myślenia i osądu u dzieci i młodzieży, tak by – zwłaszcza w kontekście internetu i mediów społecznościowych – były w stanie zrozumieć realia, odróżnić fakty od opinii, rozpoznać propagandę oraz oprzeć się wszelkim formom indoktrynacji i mowy nienawiści”;
- Wspólne sprawozdanie ET 2020 z dnia 15 grudnia 2015 r. ⁽²⁾, które jako jeden z kluczowych priorytetów nowego cyklu roboczego (2015–2020) wyznacza wdrażanie deklaracji paryskiej w formie „wspólnych analiz, partnerskiego uczenia się, spotkań, upowszechniania dobrych praktyk oraz konkretnych działań wspartych finansowaniem”;
- Rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie promowania w UE rozwoju społeczno-gospodarczego i włączenia poprzez edukację ⁽³⁾, w której to rezolucji znalazło się zobowiązanie, „by zwiększyć umiejętności cyfrowe młodych ludzi i umiejętność korzystania z mediów, a także zdolność do krytycznego myślenia, wraz z umiejętnościami społecznymi i kompetencjami obywatelskimi”;

ORAZ W ŚWIETLE

- Zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽⁴⁾, w którym to zaleceniu wskazano, że wszyscy obywatele powinni zdobyć m.in. następujące kompetencje kluczowe: „kompetencje cyfrowe”, które wymagają „krytycznej i refleksyjnej postawy w stosunku do dostępnych informacji oraz odpowiedzialnego wykorzystywania mediów interaktywnych; kompetencje społeczne i obywatelskie”, m.in. zdolność do „rozumienia różnych punktów widzenia” oraz „gotowość do poszanowania wartości innych osób”; a także „świadomość i ekspresję kulturalną”, na które składa się m.in. „poczucie tożsamości jako podstawa szacunku i otwartej postawy wobec różnorodności”;
- Konkluzji Rady z listopada 2012 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz lepszego internetu dla dzieci ⁽⁵⁾, w których to konkluzjach podkreślono, że „ważną rolę do odegrania mają sektor edukacji i rodzice: muszą pomóc dzieciom w korzystaniu z możliwości internetu w użyteczniejszy i bardziej kreatywny sposób, a także w rozpoznawaniu zagrożeń w internecie i radzeniu sobie z nimi; ponadto wskazano, że sami nauczyciele i rodzice potrzebują wsparcia oraz przeszkolenia, po to by nadążyć nie tylko za szybkimi i nieprzewidywalnymi zmianami w »wirtualnym« życiu dziecka, lecz także za wciąż ewoluującymi nowymi technologiami”;
- Komunikatu Komisji ze stycznia 2014 r. pt. „Zapobieganie radykalizacji prowadzącej do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu” ⁽⁶⁾, w którym to komunikacie wśród głównych działań mających zapobiegać radykalizacji wymieniono „ściślejszą współpracę ze społeczeństwem obywatelskim i sektorem prywatnym w celu rozwiązywania wyzwań związanych z internetem oraz zintensyfikowanie działań w celu zachęcenia młodych ludzi do krytycznego myślenia na temat ekstremistycznych ideologii”;
- Konkluzji Rady z listopada 2014 r. na temat europejskiej polityki audiowizualnej w erze cyfrowej ⁽⁷⁾, w których to konkluzjach zwrócono się do Komisji i państw członkowskich, by „promowały dobre praktyki i badania w zakresie włączania umiejętności korzystania z mediów do formalnego kształcenia i szkolenia oraz do uczenia się pozaformalnego i nieformalnego”;

⁽¹⁾ Deklaracja w sprawie promowania – poprzez edukację – postaw obywatelskich oraz wspólnych wartości, którymi są wolność, tolerancja i niedyskryminacja (Paryż, dnia 17 marca 2015 r.).

⁽²⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. C 105 z 19.3.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 393 z 19.12.2012, s. 11.

⁽⁶⁾ Dok. 5451/14.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 433 z 3.12.2014, s. 2.

— Konkluzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie roli sektora młodzieżowego w zintegrowanym międzysektorowym podejściu do zapobiegania i zwalczania radykalizacji młodych ludzi prowadzącej do przemocy ⁽¹⁾, w których to konkluzjach zwrócono się do państw członkowskich i Komisji, by wspierały młodych ludzi w „zwalczaniu wpływów ekstremistycznych w internecie i w mediach społecznościowych oraz w rozwijaniu krytycznego myślenia oraz odpowiedniej wiedzy, umiejętności i kompetencji pozwalających rozumieć różne źródła i programy kryjące się za dostarczaniem informacjami, w tym propagandę i mowę nienawiści”.

UWAŻA, ŻE:

Internet – a zwłaszcza media społecznościowe – oferuje bezprecedensową, niemal nieograniczoną możliwość dzielenia się wiedzą i pomysłami. Sieci te, zapewniając natychmiastowy dostęp do olbrzymiej ilości informacji i szerokiej gamy źródeł, mogą mieć istotny wpływ na opinie, postawy i poglądy. Stanowią także platformę, na której każdy może sam tworzyć, wymieniać i publikować treści, pomagają więc rozbudzać talent, ożywiać kreatywność i promować innowacyjność.

Dzisiejszy świat cechuje się łatwym, nieprzerwanym dostępem do internetu, ludzie zaś – zwłaszcza młodzi – coraz więcej czasu spędzają *on-line* ⁽²⁾. Na znaczeniu zyskują społeczności i kontakty wirtualne, głównie w mediach społecznościowych i poprzez komunikatory.

MAJĄC TO NA UWADZE, ODNOTOWUJE RÓWNIEŻ, ŻE:

Umiejętność korzystania z mediów – czyli wszelkie umiejętności techniczne, poznawcze, społeczne, obywatelskie i kreatywne, które pozwalają nam docierać do tradycyjnych i nowych mediów ⁽³⁾, poddawać je krytycznej ocenie oraz wchodzić z nimi w interakcję – nabiera coraz większego znaczenia. Ściśle wiąże się z aktywnym uczestnictwem w życiu demokratycznym, z poczuciem obywatelstwa oraz ze zdolnością do krytycznego, niezależnego osądu i autorefleksji, a tym samym może zwiększać odporność młodych ludzi na ekstremistyczny przekaz i dezinformację.

Zasadniczym komponentem umiejętności korzystania z mediów są kompetencje cyfrowe, które obejmują posługiwanie się technologiami informacyjno-komunikacyjnymi w sposób pewny, kreatywny, a zarazem krytyczny. Niski poziom kompetencji cyfrowych może osłabiać pozycję danej osoby nie tylko na rynku pracy – na którym niemal wszystkie zawody wymagają pewnego stopnia kompetencji cyfrowych – lecz także w społeczeństwie. Istnieje zatem wyraźny związek między poszerzaniem kompetencji cyfrowych a działaniami na rzecz społeczeństwa bardziej włączającego i spójnego.

Umiejętność korzystania z mediów – generalnie związana z umiejętnością czytania i pisania oraz z umiejętnościami komunikacyjnymi – obejmuje też inne kompetencje kluczowe, zwłaszcza „kompetencje społeczne i obywatelskie”, które w wyraźny sposób łączą się z krytycznym myśleniem i sprawiają, że ludzie cenią różnorodność oraz szanują poglądy i wartości innych osób, a także „świadomość i ekspresję kulturalną”, które opierają się na umiejętności porównania własnego sposobu wyrażania poglądów ze sposobami ekspresji innych osób, w tym osób z innych środowisk kulturowych.

PRZYRNAJE, ŻE:

Choć kompetencje cyfrowe stają się coraz bardziej nieodzowne, niepokojąco wiele osób wciąż nie opanowało ich nawet na podstawowym poziomie ⁽⁴⁾, przez co grozi im bezrobocie i wykluczenie społeczne. Może się to przyczynić do powstania przepaści cyfrowej, ta zaś może skutkować nierównościami społeczno-ekonomicznymi i stwarza oczywiste wyzwania dla naszych systemów kształcenia i szkolenia.

Internet i media społecznościowe przynoszą wiele korzyści i szans, ale jednocześnie stanowią źródło potencjalnych zagrożeń i niebezpieczeństw, głównie dlatego, że zawierają treści nieodpowiednie czy nawet szkodliwe dla dzieci i młodzieży, w tym mowę nienawiści i treści trywializujące przemoc. Inne niepożądane zjawiska to nagabywanie przez internet oraz cyberprzemoc, które mogą znacznie wpłynąć na dobrostan i rozwój dzieci oraz negatywnie odbić się na ich wynikach w nauce.

⁽¹⁾ Dok. 9640/16.

⁽²⁾ Ponad połowa Europejczyków – w większości młodzież – korzysta z sieci społecznościowych. Mediów społecznościowych używa 84 % Europejczyków w wieku poniżej 30 lat, a im niższa grupa wiekowa, tym odsetek ten bliższy jest 100 %.

⁽³⁾ Umiejętności te pozwalają myśleć krytycznie podczas uczestnictwa w życiu ekonomicznym, społecznym i kulturalnym oraz aktywnego udziału w procesach demokratycznych. Koncepcja ta odnosi się do różnego rodzaju mediów: telewizji, wideo, radia, prasy, i różnych kanałów: tradycyjnych, internetowych, społecznościowych. Uwzględnia też potrzeby wszystkich grup wiekowych.

⁽⁴⁾ 40 % obywateli UE nie ma żadnych umiejętności cyfrowych lub ma je niskie, tymczasem szacuje się, że ok. 90 % zawodów w UE wymaga przynajmniej pewnego ich stopnia. Nabycie tych umiejętności staje się więc nieodzownym warunkiem zyskania i zachowania szans na zatrudnienie.

W kontekście niedawnych zamachów terrorystycznych w Europie oraz innych przypadków brutalnego ekstremizmu szczególnie niepokój wzbudził fakt, że internet i media społecznościowe w bezprecedensowy sposób umożliwiają wszelkiego rodzaju grupom ekstremistycznym szerzenie nienawiści, nawoływanie do przemocy oraz znajdowanie odbiorców wśród rozgoryczonej młodzieży. Tego rodzaju radykalizacja prowadząca do przemocy często ma wymiar ponadnarodowy: siatki ekstremistów nawiązują kontakt ponad granicami z podatną na zagrożenia młodzieżą. Choć jest mało prawdopodobne, by rosnący poziom wykształcenia zahamował wszelkie formy brutalnego ekstremizmu, kształcenie i szkolenie mogą i powinny zapobiegać radykalizacji.

ZGADZA SIĘ, ŻE:

Kształcenie i szkolenie – w ramach swojej ogólnej misji, którą jest przygotowywanie młodych ludzi do życia w społeczeństwie i do udziału w rynku pracy oraz wspieranie ich w dążeniu do samorealizacji – mają do odegrania ważną rolę: pomóc młodym ludziom w nabywaniu umiejętności korzystania z mediów oraz w stawianiu się odpowiedzialnymi obywatelami przyszłości.

Jednym z kluczowych elementów misji kształcenia i szkolenia jest wpajanie młodym ludziom wartości podstawowych, takich jak wartości zapisane w Traktacie o Unii Europejskiej, oraz kształtowanie i podtrzymywanie otwartości i dociekliwości, które wraz z umiejętnością niezależnego i krytycznego myślenia pozwalają dokonywać racjonalnych ocen na podstawie wiedzy opartej na faktach, a także opierać się ekstremistycznemu przekazowi, indoktrynacji i dezinformacji oraz je zwalczać.

Aby adekwatnie odpowiedzieć na potrzeby, pracownicy sektora kształcenia i szkolenia na wszystkich poziomach muszą dotrzymać kroku tym szybkim zmianom i zapewnić osobom uczącym się kompetencje – wiedzę, umiejętności i postawy – oraz wartości niezbędne do tego, by docierać do informacji i innych treści medialnych – zwłaszcza w kontekście internetu i mediów społecznościowych – interpretować je, tworzyć i z nich korzystać w sposób bezpieczny i odpowiedzialny.

Ważne mogą się okazać kompleksowe podejścia typu „szkoła jako całość”, angażujące całą społeczność szkolną i inne zainteresowane podmioty, gdyż uczenie się odpowiedzialnego korzystania z internetu i mediów społecznościowych często ma miejsce poza szkołą w kontekście pozaformalnym i nieformalnym.

Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

1. Zachęcały do dostatecznego zwracania uwagi na rozwijanie umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia w kształceniu i szkoleniu na wszystkich poziomach, w tym w ramach edukacji obywatelskiej i medialnej.
2. Starały się podnosić poziom kompetencji cyfrowych wśród osób uczących się w każdym wieku – w perspektywie uczenia się przez całe życie – mając przy tym na względzie, że od tego w dużej mierze zależą ich większa zdolność do aktywnego uczestnictwa w demokratycznym życiu naszych nowoczesnych społeczeństw oraz wzrost ich szans na zatrudnienie.
3. Rozważyły stosowanie – obok krajowych ram i narzędzi – europejskich ram kompetencji cyfrowych dla obywateli oraz opracowanych przez Radę Europy ram kompetencji kultury demokratycznej, a także opracowanych przez UNESCO globalnych ram oceny umiejętności korzystania z mediów i informacji.
4. Sprzyjały społecznie bezpiecznemu środowisku edukacyjnemu – w sieci i poza nią – w którym można by otwarcie dyskutować o kontrowersyjnych kwestiach i chronić wolność słowa, i przygotowały nauczycieli do inicjowania i moderowania takich dyskusji.
5. Poprzez kształcenie i doskonalenie zawodowe wspierały nauczycieli i liderów edukacyjnych na wszystkich poziomach kształcenia i szkolenia w rozwijaniu własnych kompetencji cyfrowych oraz umiejętności pedagogicznych potrzebnych do posługiwania się w programach nauczania nowymi technologiami i otwartymi zasobami edukacyjnymi oraz do skutecznego podejmowania problemu umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia z osobami uczącymi się w różnym wieku i z różnych środowisk.
6. Nawiązały kontakt z rodzicami i innymi zainteresowanymi stronami w społeczeństwie, aby ograniczyć międzypokoleniową przepaść cyfrową i sprzyjać wspólnej kulturze dialogu i wzajemnego zrozumienia.
7. Wzmacniały dialog, współpracę i partnerstwa między sektorem kształcenia i szkolenia a sektorem mediów – w tym dziennikarzami – oraz wszystkimi innymi stosownymi zainteresowanymi stronami, w tym społeczeństwem obywatelskim i organizacjami młodzieżowymi, gdyż skuteczny rozwój umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia wymaga podejścia interdyscyplinarnego, a ważną rolę w tym zakresie mogą odegrać uczenie się pozaformalne i nieformalne.
8. Zachęcały do innowacyjnego, kreatywnego i partycypacyjnego rozwijania umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia w kształceniu i szkoleniu, np. przeprowadziły badania i rozpoznały, jak w zwiększaniu otwartości na inne kultury i aktywności obywatelskiej mogłyby pomóc kultura i sztuka, podejścia międzykulturowe oraz szkolna twórczość medialna.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

1. W kontekście strategicznych ram ET 2020 nadal promowały partnerskie uczenie się, w tym zbieranie i rozpowszechnianie sprawdzonych rozwiązań z zakresu umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia, a szczególną uwagę zwróciły na skuteczne docieranie do osób uczących się znajdujących się w niekorzystnej sytuacji lub zagrożonych marginalizacją.
2. Zadbały na szczeblu UE o spójność polityk z zakresu umiejętności korzystania z mediów, tak aby prace eksperckie prowadzone w stosownych dziedzinach polityki, takich jak polityka edukacyjna, młodzieżowa, kulturalna i audiowizualna oraz przeciwdziałanie terroryzmowi, były komplementarne, z uwzględnieniem specyfiki sektora kształcenia i szkolenia.
3. Wspierały wysiłki służące wyposażaniu nauczycieli w umiejętności i narzędzia potrzebne, by skutecznie podejmować problem umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia z osobami uczącymi się w różnym wieku i z różnych środowisk, m.in. poprzez wykorzystanie portalu School Education Gateway i promowanie partnerskiego uczenia się za pośrednictwem platformy e-Twinning.
4. Kontynuowały współpracę z innymi forami wielostronnymi, takimi jak Rada Europy⁽¹⁾, UNESCO i OECD, oraz miały na względzie ich prace, jako że przedmiotowe wyzwania są ponadgraniczne i dotyczą zarówno państw Unii Europejskiej, jak i państw spoza niej.
5. Zachęcały, by do wspierania działań wykorzystać możliwości finansowe oferowane przez wszelkie stosowne fundusze i programy UE, zwłaszcza Erasmus+, instrument „Łącząc Europę”, europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, „Horyzont 2020”, „Kreatywną Europę” oraz „Europę dla obywateli”.

⁽¹⁾ Zwłaszcza w kontekście Strategii na rzecz praw dziecka 2016–2021 – przyjętej przez Komitet Ministrów w dniu 2 marca 2016 r. – która porusza kwestię ochrony i promowania praw dziecka w otoczeniu cyfrowym.

Konkluzje Rady w sprawie roli europejskiej biblioteki cyfrowej Europeana w zakresie dostępu cyfrowego do europejskiego dziedzictwa kulturowego oraz widoczności i wykorzystywania tego dziedzictwa

(2016/C 212/06)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYPOMINAJĄC, ŻE

1. digitalizacja dziedzictwa kulturowego i internetowy dostęp do niego oraz długoterminowa ochrona tego dziedzictwa mają podstawowe znaczenie, by umożliwić powszechny dostęp do kultury i wiedzy, promować bogactwo i różnorodność europejskiego dziedzictwa kulturowego oraz przyczynić się do powstania jednolitego rynku cyfrowego dzięki poszerzaniu oferty nowych i innowacyjnych produktów i usług⁽¹⁾;
2. Europeana – która została uruchomiona w 2008 r. jako wspólny wielojęzyczny punkt dostępu do zachowanego w formie cyfrowej dorobku kulturowego⁽²⁾ i od tego czasu łączy cyfrowe zbiory dziedzictwa kulturowego poszczególnych państw członkowskich – stała się wspólnym europejskim projektem mającym na celu udostępnienie i zaprezentowanie europejskiego dziedzictwa kulturowego;
3. dalszy rozwój Europeany i krajowych polityk na rzecz cyfrowego dziedzictwa kulturowego cieszy się poparciem Rady⁽³⁾, Komisji⁽⁴⁾ i Parlamentu Europejskiego⁽⁵⁾;
4. ponowne wykorzystanie cyfrowego dziedzictwa promowano poprzez objęcie – pod pewnymi warunkami – instytucji zajmujących się dziedzictwem kulturowym zakresem stosowania dyrektywy w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego⁽⁶⁾ oraz poprzez przyjęcie dyrektywy w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych⁽⁷⁾;

PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI

5. wyrażony przez Komisję zamiar zbadania możliwości i rozważenia inicjatyw ustawodawczych mających na celu ułatwienie digitalizacji utworów nieobecnych w obrocie rynkowym i ich udostępniania w internecie, w tym na całym terytorium UE, jako elementu zapowiadanej inicjatywy w zakresie modernizacji praw autorskich⁽⁸⁾;

ODNOTOWUJE, ŻE:

6. w swojej obecnej formie Europeana jest platformą internetową umożliwiającą wielojęzyczny dostęp do cyfrowego dziedzictwa kulturowego przechowywanego przez odrębne instytucje odpowiedzialne za dziedzictwo kulturowe oraz jego dystrybucję. Jest to również wielostronna platforma⁽⁹⁾ mająca na celu tworzenie wartości dla użytkowników końcowych, państw członkowskich, instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo kulturowe oraz na potrzeby badań i kreatywnego ponownego wykorzystywania tego dziedzictwa.

Europeana jest obecnie:

- obsługiwana przez konsorcjum, którego głównym koordynatorem oraz głównym beneficjentem środków finansowych z UE jest Fundacja Europeana⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Konkluzje Rady z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie digitalizacji dorobku kulturowego i udostępniania go w Internecie oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych (Dz.U. C 169 z 15.6.2012, s. 5).

⁽²⁾ Konkluzje Rady z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie europejskiej biblioteki cyfrowej EUROPEANA (Dz.U. C 319 z 13.12.2008, s. 18).

⁽³⁾ Konkluzje Rady z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie digitalizacji dorobku kulturowego i udostępnienia go w Internecie oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych (Dz.U. C 169 z 15.6.2012, s. 5), konkluzje Rady z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie dziedzictwa kulturowego jako strategicznego zasobu zrównoważonej Europy (Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 36) oraz konkluzje Rady na temat zarządzania partycypacyjnego dziedzictwem kulturowym (Dz.U. C 463 z 23.12.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Zalecenie Komisji z dnia 27 października 2011 r. w sprawie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych (Dz.U. L 283 z 29.10.2011, s. 39).

⁽⁵⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie Europeany – kolejnych kroków (2009/2158 (INI)).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/28/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych (Dz.U. L 299 z 27.10.2012, s. 5).

⁽⁸⁾ Zgodnie ze stwierdzeniem w komunikacie Komisji z dnia 9 grudnia 2015 r. pt. „W kierunku nowoczesnych, bardziej europejskich ram prawa autorskiego” (15264/15).

⁽⁹⁾ Platforma wielostronna to jeden z najpopularniejszych modeli biznesowych w gospodarce internetowej. Platformy wielostronne tworzą wartość poprzez ułatwanie interakcji pomiędzy co najmniej dwoma odrębnymi lecz współzależnymi grupami. Platforma taka stanowi wartość dla każdej z grup użytkowników tylko wtedy, gdy są obecne również pozostałe grupy. (Na podstawie <http://divergence.academy/business-models/what-is-a-multi-sided-platform/>.)

⁽¹⁰⁾ Fundacja Europeana jest prywatną fundacją ustanowioną zgodnie z prawem niderlandzkim.

- wspierana przez UE w ramach instrumentu „Łącząc Europę”⁽¹⁾ jako infrastruktura usług cyfrowych (DSI) ze względu na „dostęp do cyfrowych zasobów europejskiego dziedzictwa”,
- wspierana przez państwa członkowskie, które udostępniają treści, metadane i wiedzę fachową poprzez swoje instytucje odpowiedzialne za dziedzictwo kulturowe oraz przekazują dobrowolny wkład finansowy na rzecz Fundacji Europeana,
- wspierana przez Stowarzyszenie „Sieć Europeana” gromadzące specjalistów zajmujących się dziedzictwem kulturowym, pracą twórczą i technologią, którzy wspierają bieżącą działalność Europeany i udzielają porad strategicznych;

PRZYZNAJE, ŻE

7. indywidualne i połączone wysiłki instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo kulturowe, państw członkowskich i Komisji umożliwiły postępy w dziedzinie digitalizacji i udostępniania w internecie dziedzictwa kulturowego oraz (długoterminowej) ochrony jego cyfrowych zasobów⁽²⁾;
8. ochrona zasobów cyfrowych światowego dziedzictwa kulturowego, które znajduje się w europejskich kolekcjach, ma znaczenie zwłaszcza w świetle zniszczeń dziedzictwa kulturowego i zagrożeń dla niego w strefach ogarniętych konfliktem;
9. przeprowadzona dzięki Europeanie koordynacja działań na rzecz udostępniania w internecie dziedzictwa kulturowego pomogła:
 - w stymulowaniu budowania zdolności poprzez stworzenie sieci ekspertów i instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo kulturowe, która przyczynia się do rozwoju, wdrożenia i spójnego stosowania modeli, norm i wytycznych w zakresie udostępniania treści i metadanych,
 - w dzieleniu się przez instytucje odpowiedzialne za dziedzictwo kulturowe swoimi kolekcjami, niezależnie od sektora i ponad granicami państw, dzięki platformie wielostronnej, która aktualnie daje dostęp do ponad 50 mln pozycji pochodzących z ok. 3 700 instytucji,
 - zachęcić do udostępniania wysokiej jakości danych gotowych do ponownego wykorzystania⁽³⁾, co poprawia dostępność dziedzictwa kulturowego na otwartych platformach i w mediach społecznościowych oraz przyczynia się do promocji jego ponownego wykorzystania w innych sektorach.
10. łączenie cyfrowych zbiorów dziedzictwa kulturowego za pośrednictwem Europeany przyczynia się także do realizacji na szczeblu UE następujących celów:
 - udostępnienia szerokiej publiczności bogactwa i różnorodności europejskich kultur, a także światowego dziedzictwa kulturowego,
 - ułatwienia badań nad wieloaspektową kulturą i historią Europy oraz pogłębiania wiedzy o nich,
 - ułatwienia ponownego wykorzystania tego dziedzictwa w nowych i innowacyjnych transgranicznych usługach internetowych, co przyczyni się do tworzenia jednolitego rynku cyfrowego;

PODKREŚLA, ŻE:

11. ponowne wykorzystywanie treści, dzielenie się nimi oraz ich udostępnianie musi odbywać się przy pełnym poszanowaniu praw autorskich i praw pokrewnych;

UZNAJE, ŻE CZEKAJĄ NAS NASTĘPUJĄCE WYZWANIA:

12. należy usprawnić pewne aspekty techniczne internetowej platformy Europeana, takie jak interoperacyjność semantyczna⁽⁴⁾, umożliwiając instytucjom odpowiedzialnym za dziedzictwo kulturowe ustanawianie połączeń oraz dzielenie się treściami i metadanymi, a także ich aktualizowanie w sposób elastyczny, łatwy i trwały;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę” (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129), w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej (Dz.U. L 86 z 21.3.2014, s. 14).

⁽²⁾ Około 10 % dziedzictwa kulturowego (około 300 milionów obiektów) w państwach członkowskich zostało już zdigitalizowanych, z czego mniej więcej jedna trzecia jest dostępna w internecie.

<http://www.enumerate.eu/fileadmin/ENUMERATE/documents/ENUMERATE-Digitisation-Survey-2014.pdf>

⁽³⁾ Wysokiej jakości dane gotowe do ponownego wykorzystania to: obrazy w wysokiej rozdzielczości; nadające się do odczytu maszynowego, otwarte i interoperacyjne formaty; opisy wzbogacone i metadane, dostosowane do automatycznego wyszukiwania; dane geolokacyjne i informacje o prawach autorskich.

⁽⁴⁾ Interoperacyjność semantyczna gwarantuje możliwość wymiany informacji między programami, łączenia informacji z innymi zasobami informacyjnymi, a następnie jej wykorzystywania w sposób znaczący (European Interoperability Framework for pan-European eGovernment services – Europejskie ramy interoperacyjności dla paneuropejskich usług e-administracji): <http://ec.europa.eu/idabc/servlets/Docd552.pdf?id=19529>.

W przypadku Europeany mogłaby ona polegać na opracowaniu narzędzi i technologii usprawniających automatyczne zaciąganie i interpretację metadanych udostępnianych przez instytucje kulturalne, np. poprzez mapowanie nazwisk artystów, tak by artysta znany pod kilkoma nazwiskami był zawsze identyfikowany jako ta sama osoba.

13. jako jeden z punktów wejścia do cyfrowego dziedzictwa kulturowego wielojęzyczny punkt dostępu oferowany przez Europeaną powinien stać się bardziej przyjazny dla użytkownika, w szczególności poprzez poprawę jakości i uproszczenie wyszukiwania treści oraz dalszy rozwój funkcji wyszukiwania semantycznego i wielojęzycznego zgodnie z najlepszymi dostępnymi wzorcami;
14. aby skuteczniej docierać do użytkowników końcowych i ich angażować, treści przekazywane poprzez Europeaną muszą być prezentowane w sposób atrakcyjny i zróżnicowany, w szczególności dzięki zaangażowaniu instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo kulturowe i stron trzecich jako licznych punktów wejścia i rozpowszechniania treści, przykładowo w drodze realizacji transeuropejskich projektów kulturalnych, takich jak projekty poświęcone I wojnie światowej (1914–1918), upadkowi żelaznej kurtyny i innym rewolucyjnym wydarzeniom z 1989 r.;
15. zarządzanie Europeaną musi stać się bardziej integracyjne i objąć rządy państw członkowskich oraz szerszą sieć agregatorów treści i instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo kulturowe, które powinny mieć udział w ustalaniu priorytetów strategicznych oraz – biorąc pod uwagę dostępne środki finansowe – w rozwoju nakierowanych na użytkownika projektów kulturalnych; w stosownych przypadkach można uwzględnić opinie najważniejszych osobistości ze świata kultury;
16. istnieje nieprzerwana potrzeba wymiany i aktualizacji wiedzy oraz określania wspólnych rozwiązań w ramach sieci specjalistów zajmujących się dziedzictwem kulturowym, w tym w ramach Stowarzyszenia „Sieć Europeana”;
17. aktualny model finansowania ze środków publicznych (w oparciu o dotacje) nie zapewnia wystarczająco stabilnej podstawy utrzymania dotychczasowych inwestycji w Europeaną oraz zachowania jej jakości, dostępności i stabilności w przyszłości z następujących powodów:
 - Fundacja Europeana została utworzona jako organizacja bez środków własnych, a w bliskiej przyszłości nie należy oczekiwać uzyskiwania znacznych dochodów ze świadczonych przez Europeaną usług,
 - w unijnym modelu dotacji zawsze występują koszty, które nie kwalifikują się do dotacji i muszą zostać pokryte z innych źródeł, takich jak bezpośrednie dobrowolne wkłady państw członkowskich, które od 2014 r. są coraz niższe, a ponadto z natury są zmiennej wysokości;

A ZATEM

18. należy podnieść wartość oferowanych przez Europeaną innowacji w dziedzinie kultury i gospodarki cyfrowej poprzez ponowną analizę platformy usług podstawowych w ramach instrumentu „Łącząc Europę”, skupiając się na:
 - wspieraniu sieci specjalistów, takich jak Stowarzyszenie „Sieć Europeana”,
 - postępach technologicznych,
 - utrzymaniu wielostronnej platformy internetowej w celu dzielenia się metadanymi i treściami oraz (ponownego) ich wykorzystywania, a także
 - zapewnianiu ogólnego wielojęzycznego punktu dostępu do treści.Należy ponadto podnosić tę wartość poprzez realizację zorientowanych na użytkownika projektów kulturalnych opartych na infrastrukturze Europeany, które miałyby być współfinansowane z instrumentu „Łącząc Europę” jako usługi ogólne przy udziale instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo kulturowe i innych stron publicznych i prywatnych;

ZACHĘCA OPERATORA EUROPEANY DO:

19. podjęcia zdecydowanych kroków ku pokonaniu wyzwań wskazanych w niniejszych konkluzjach;
20. zaangażowania się na rzecz rozwiązania nierozstrzygniętych kwestii z organizacjami partnerskimi lub rozwiania obaw potencjalnych organizacji partnerskich, w szczególności pochodzących z państw lub obszarów, w których ten projekt nie jest jeszcze wystarczająco znany;
21. zbadania możliwości współpracy z pokrewnymi inicjatywami europejskimi, w tym w obszarze badań naukowych;
22. głębszego zaangażowania państw członkowskich w proces określania polityki i podejmowania decyzji; w odniesieniu do Fundacji Europeana można to zorganizować w szczególności poprzez zapewnienie udziału w radzie zarządzającej państwu członkowskiemu sprawującemu prezydencję w Radzie UE, państwu członkowskiemu, które sprawowało prezydencję w okresie poprzedzającym i państwu, które będzie ją sprawowało w okresie następnym;
23. utrzymywania systematyczniejszych kontaktów z państwami członkowskimi, usprawniania i udzielania im stałego dostępu do danych statystycznych o użytkownikach z podziałem na państwa i instytucje oraz poprawy rozliczalności w odniesieniu do wyników projektów i wydatków;
24. dalszego badania możliwości generowania dochodów własnych;

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

25. do października 2017 r. przedstawiła Radzie niezależną ocenę Europeany oraz udzieliła jasnych wskazówek co do jej rozwoju w perspektywie średnio- i długoterminowej poprzez ocenę alternatyw na poziomie europejskim dla przyszłego zakresu i trwałego finansowania Europeany oraz zarządzania nią, w tym możliwości przekształcenia Europeany w europejską osobę prawną lub włączenia jej w istniejącą osobę prawną, z uwzględnieniem jej dwoistego charakteru jako innowacyjnego przedsięwzięcia zarówno na płaszczyźnie kultury, jak i na płaszczyźnie cyfrowej;
26. do października 2017 r. zmieniła metodę finansowania infrastruktury usług cyfrowych (DSI) Europeany w ramach instrumentu „Łącząc Europę” na kombinację zamówień publicznych i dotacji. W takim modelu zamówienia publiczne UE obejmą w całości platformę usług podstawowych, by zapewnić stabilność i interoperacyjność, a unijne dotacje (do 75 % kwalifikujących się kosztów) będą dostępne dla powiązanych projektów ukierunkowanych na użytkownika (np. usług ogólnych w ramach instrumentu „Łącząc Europę”), które państwa członkowskie mogą współfinansować na zasadzie dobrowolności, bezpośrednio lub w drodze udziału organizacji krajowych;
27. w procedurze udzielania zamówień publicznych dotyczącej platformy usług podstawowych określiła warunki zobowiązujące operatora do zachowania jej charakteru infrastruktury publicznej i wspólnoty innowacji kulturalnych i cyfrowych, w szczególności poprzez:
 - umożliwienie nieprzerwanego zaangażowania państw członkowskich i instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo kulturowe w rozwój platformy usług podstawowych Europeany,
 - zapewnienie poszanowania krajowych instytucji kulturalnych jako posiadaczy praw do metadanych i treści;
28. zapewniła czerpanie z usług ogólnych świadczonych przez Europeanę i otrzymujących dotacje i ich połączenie z platformą usług podstawowych;
29. do grudnia 2016 r.:
 - odnowiła mandat grupy wyznaczonych przez państwa członkowskie ekspertów w dziedzinie digitalizacji i ochrony zasobów cyfrowych, a następnie dokonała przeglądu tego mandatu do roku 2020,
 - wzmocniła funkcje tej grupy polegające na przeglądzie i analizowaniu polityk na rzecz cyfrowego dziedzictwa kulturowego oraz udzielaniu wskazówek co do rocznych programów prac Europeany,
 - ściśle włączyła grupę wyznaczonych przez państwa członkowskie ekspertów w dziedzinie digitalizacji i ochrony zasobów cyfrowych w określanie ogólnych celów, priorytetowych działań i przewidywanego poziomu finansowania, które miałyby zostać zaproponowane w odniesieniu do platformy usług podstawowych Europeany i do jej usług ogólnych w rocznych programach prac instrumentu „Łącząc Europę”, które są przedstawiane komitetowi tego instrumentu do zaopiniowania.

WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, ZGODNIE Z ZASADĄ POMOCNICZOŚCI, DO:

30. dalszego wspierania digitalizacji zbiorów dziedzictwa kulturowego oraz jak najszerszego udostępniania cyfrowego dziedzictwa kulturowego i jego ponownego wykorzystywania;
31. ustanowienia lub utrzymania strategii i mechanizmów operacyjnych, takich jak agregatorzy krajowi i regionalni, oraz zachęcania do udostępniania w internecie wysokiej jakości treści dotyczących dziedzictwa kulturalnego i metadanych ze zbiorów krajowych i regionalnych;
32. zachęcania instytucji odpowiedzialnych za dziedzictwo kulturowe do dalszych działań oraz wspierania Europeany poprzez udostępnianie treści i metadanych, udział w Stowarzyszeniu „Sieć Europeana” oraz wysiłki na rzecz promowania i upowszechniania, z wykorzystaniem projektów finansowanych z dotacji unijnych;
33. zaangażowania się w prace grupy wyznaczonych przez państwa członkowskie ekspertów w dziedzinie digitalizacji i ochrony zasobów cyfrowych jako forum dyskusji na temat polityki na rzecz cyfrowego dziedzictwa kulturowego oraz strategii i finansowania Europeany, a także dołożenia starań o koordynację działań podejmowanych przez ekspertów ze wspomnianej grupy, komitet instrumentu „Łącząc Europę” oraz organ przygotowawczy Rady działający w dziedzinie kultury;
34. rozważenia wsparcia dla działań Europeany poprzez dobrowolny wkład finansowy na rzecz Fundacji Europeana, z uwzględnieniem faktu, że takie wkłady są nieodzowne do chwili ustanowienia nowego systemu opartego na zamówieniach publicznych, oraz rozważenia – po jego ustanowieniu – dobrowolnego współfinansowania projektów Europeany finansowanych z dotacji unijnych;

WZYWA OPERATORA EUROPEANY, KOMISJĘ I PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE DO:

35. promowania wartości Europeany jako europejskiego przedsięwzięcia kulturalnego służącego interesowi publicznemu i profesjonalnej sieci łączącej wszystkie zainteresowane strony, również poprzez zaangażowanie sektorów badań i innowacji, edukacji, turystyki i sektora kreatywnego.
-

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie wzmocnienia uczciwości, przejrzystości i dobrego zarządzania w odniesieniu do dużych imprez sportowych

(2016/C 212/07)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

UWZGLĘDNIAJĄC:

1. Rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2014–2017, w którym za jeden z trzech głównych priorytetów uznano uczciwość w sporcie;
2. Zasady dobrego zarządzania w sporcie, opracowane przez grupę ekspercką ds. dobrego zarządzania w 2013 r., oraz zasady przewodnie dotyczące demokracji, praw człowieka i praw pracowniczych, zwłaszcza w kontekście procedury przyznawania prawa do organizacji dużych imprez sportowych, opracowane przez tę grupę w styczniu 2016 r. ⁽¹⁾;
3. Zalecenia dotyczące dużych imprez sportowych, w szczególności w zakresie aspektów związanych ze spuścizną tych imprez z naciskiem na społeczną, gospodarczą i środowiskową zrównowagę, wydane przez grupę ekspercką ds. gospodarczego wymiaru sportu w styczniu 2016 r. ⁽²⁾;
4. Globalne inicjatywy ⁽³⁾, w tym inicjatywy międzynarodowego ruchu sportowego takie jak Olimpijska Agenda 2020 przyjęta 12 grudnia 2014 r. przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski na jego 127. sesji, zawierającą zalecenia, w których szczególną uwagę zwraca się na kwestie uczciwości i uczynienia zrównoważonego rozwoju integralną częścią dużych imprez sportowych, w tym igrzysk olimpijskich ⁽⁴⁾;

PODKREŚLAJĄC, ŻE:

5. Duże imprezy sportowe ⁽⁵⁾ to dobre okazje do tego, by cieszyć się z dokonań sportowych, dawać wyraz wartościom płynącym ze sportu i celebrować jego korzyści w kontekście krajowym i międzynarodowym. Imprezy tego typu mogą być pozytywną wizytówką sportu, wzbudzając ogromne zainteresowanie sportowców, interesariuszy i ogółu społeczeństwa, i mogą inspirować dorosłych i dzieci do uczestnictwa w sporcie;
6. Duże imprezy sportowe mogą odgrywać ważną rolę w rozwoju regionu lub miasta oraz generować niebagatelne korzyści w sferze gospodarczej, społecznej i środowiskowej, jeśli na najwcześniejszym możliwym etapie przeprowadzone zostanie staranne planowanie w tym zakresie. Spuścizna i zrównowaga dużych imprez sportowych może mieć znaczenie zarówno dla zasadności istnienia tych imprez, jak i poparcia dla nich;
7. W kontekście tego typu imprez znaczenie mają istotne kwestie związane z uczciwością i zarządzaniem, takie jak demokratyczne i przejrzyste procesy decyzyjne, rozliczalność, zrównowagony rozwój i pozytywna spuścizna, prawa człowieka, w tym prawa dzieci i pracowników, oraz równość płci, a także zapobieganie wszelkim formom dyskryminacji i zagrożeniom dla uczciwości w sporcie, takim jak doping, ustawianie wyników zawodów sportowych i przemoc;
8. Ze względu na zainteresowanie, jakie wzbudzają, oraz zaangażowane duże nakłady finansowe i gospodarcze, duże imprezy sportowe są podatne na procesy, które mogą negatywnie wpłynąć na uczciwość w sporcie – imprezy te są więc nie tylko okazją do dyskusji, lecz także ważnym sprawdzianem uczciwości, przejrzystości i dobrego zarządzania, w tym w zakresie zrównowagi i spuścizny;

⁽¹⁾ Dok. 14183/13 i grupa ekspercka ds. dobrego zarządzania – Zasady przewodnie dotyczące demokracji, praw człowieka i praw pracowniczych, zwłaszcza w kontekście procedury przyznawania prawa do organizacji dużych imprez sportowych, ostateczna wersja dokumentu z dnia 13 stycznia 2016 r.

⁽²⁾ Grupa ekspercka ds. gospodarczego wymiaru sportu – Zalecenia dotyczące dużych imprez sportowych, w szczególności w zakresie aspektów związanych ze spuścizną tych imprez z naciskiem na społeczną, gospodarczą i środowiskową zrównowagę (sprawozdanie grupy eksperckiej ds. gospodarczego wymiaru sportu).

⁽³⁾ Na przykład deklaracja berlińska przyjęta na 5. międzynarodowej konferencji ministrów i urzędników wyższego szczebla właściwych ds. wychowania fizycznego i sportu (MINEPS V) w dniach 28–30 maja 2013 r.

⁽⁴⁾ Międzynarodowy Komitet Olimpijski (2014): *Olimpijska Agenda 2020, zalecenia 20 + 20*.

⁽⁵⁾ Unijna grupa ekspercka ds. gospodarczego wymiaru sportu definiuje „dużą imprezę sportową” jako imprezę organizowaną przez jedno lub kilka państw, regionów lub miast, w której udział biorą międzynarodowe delegacje w celu uprawiania jednej lub kilku dyscyplin sportowych. Imprezy takie tworzą często duże wyzwania, w tym wyzwania logistyczne. Duże imprezy sportowe są transmitowane przez media na szeroką, międzynarodową skalę, goszczą wiele tysięcy ludzi, w tym kibiców, dziennikarzy, zespoły techniczne i prominentów, i często trwają kilka dni.

ŚWIADOMI:

9. Wyzwań, przed jakimi stoją organizacje sportowe, organy publiczne na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, przedsiębiorstwa, media i inni partnerzy, aby zapewnić zrównoważony charakter zasobów i obiektów oraz zawierać odpowiednie uzgodnienia na wszystkich etapach realizacji dużej imprezy sportowej (studium wykonalności, procedura składania ofert w zakresie organizacji, przygotowanie, organizacja, ocena, spuścizna);
10. W niektórych przypadkach ograniczonej przejrzystości w procedurach i procesach decyzyjnych we wszystkich fazach dużych imprez sportowych, zarówno w odniesieniu do podmiotów przyznających prawo do organizacji, jak i podmiotów składających oferty oraz ograniczonego stosowania zasad dobrego zarządzania przez międzynarodowe federacje sportowe;
11. Wymogów finansowych, technicznych, politycznych i legislacyjnych oraz powiązanych z tym kosztów⁽¹⁾ dużych imprez sportowych, a także coraz większej konkurencyjności ofert w zakresie organizacji i ewentualnego zawiązania ofert, a co za tym idzie eskalacji kosztów związanych ze statusem gospodarza imprezy, co w efekcie często wyklucza mniejsze państwa i miasta UE z kandydowania do goszczenia imprezy i z organizacji takich imprez;
12. Wycofywania się pewnej liczby miast i państw kandydujących do organizacji dużych imprez sportowych w UE; malejącej liczby dużych imprez sportowych odbywających się w UE i spadku poziomu poparcia europejskich obywateli dla goszczenia takich imprez⁽²⁾;
13. Zwiększonego zainteresowania państw UE i federacji sportowych w zakresie wspólnej organizacji niektórych dużych imprez sportowych przez kilka państw, regionów lub miast;

UWYPUKLAJĄC:

14. Rolę krajowych, regionalnych i lokalnych organów publicznych zaangażowanych w duże imprezy sportowe, na przykład w zakresie finansowania, infrastruktury, ochrony środowiska, bezpieczeństwa i ochrony, a także planowania i zapewniania zrównoważonego charakteru i spuścizny dużych imprez sportowych;
15. Że od organizacji sportowych oczekuje się, iż będą zarządzać swoimi dyscyplinami zgodnie z podstawowymi i uznanymi zasadami dobrego zarządzania, takimi jak przejrzystość, procesy demokratyczne, mechanizmy kontroli i równowagi oraz solidarność, z uwagi na zasadniczo samoregulacyjny charakter organizacji sportu;
16. Znaczenie wzmocnionego, ciągłego dialogu i współpracy między organami publicznymi a organizacjami sportowymi, wspartych odpowiednim dialogiem pomiędzy UE a międzynarodowym ruchem sportowym, prowadzących do wspólnych wartości w odniesieniu do uczciwości, przejrzystości, dobrego zarządzania i zrównoważonego rozwoju, a także wspólnych porozumień i uzgodnień z uwzględnieniem obowiązków i interesów poszczególnych stron;

ZWRACAJĄ SIĘ ZATEM DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY
Z UWZGLĘDNIENIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI:

17. Promowały i wdrażały zasady uczciwości, przejrzystości i dobrego zarządzania w odniesieniu do dużych imprez sportowych we wszystkich ich fazach (studium wykonalności, procedura składania ofert w zakresie organizacji, przygotowanie, organizacja, ocena, spuścizna), w tym również w okresie po zakończeniu imprezy, odnosząc się do wszystkich interesariuszy występujących w roli partnerów podczas imprezy, poprzez inicjatywy takie jak:
 - a) gwarantowanie stosowania przejrzystych i demokratycznych procedur we wszystkich fazach dużych imprez sportowych i wymaganie tego samego od wszystkich partnerów, ze szczególnym naciskiem na informowanie i angażowanie ogółu społeczeństwa i na niezależną sprawozdawczość, audyt, ocenę i rozliczalność; oraz przeprowadzanie wiarygodnej oceny kosztów i korzyści przed podjęciem decyzji o złożeniu oferty w zakresie organizacji;
 - b) stosowanie przejrzystych i odpowiednich kryteriów publicznego wsparcia na rzecz zaangażowanych organizacji, wymagając np. hołdowania podstawowym zasadom dobrego zarządzania, a także stosowania przez te organizacje przejrzystych i demokratycznych procedur;
 - c) wymaganie od wszystkich interesariuszy występujących w roli partnerów w ramach dużej imprezy sportowej, by przestrzegali uznanych międzynarodowych norm i uczestniczyli w inicjatywach takich jak oenzetowska inicjatywa Global Compact, wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, ISO 26000 i 20121;
 - d) wykorzystywanie przejrzystych i odpowiednich zasad jako podstaw do udzielania publicznego wsparcia dużym imprezom sportowym w kontekście szczególnych kwestii związanych z uczciwością, takich jak: prawa człowieka, w tym prawa dzieci i pracowników, równość płci, a także zapobieganie wszelkim formom dyskryminacji i zagrożeniom dla uczciwości w sporcie takim jak doping, ustawianie wyników zawodów sportowych i przemoc;

⁽¹⁾ Na przykład koszty operacyjne i infrastrukturalne związane z imprezą, koszty związane z transportem i zakwaterowaniem, ochroną i bezpieczeństwem.

⁽²⁾ Hover, P. i in. (2016): *Integrity and sport events, position paper (Uczciwość i imprezy sportowe, prezentacja stanowiska)*. Utrecht: Mulier Instituut (marzec 2016).

18. Zapewniały trwałą i pozytywną spuściznę dużych zawodów sportowych – w ramach dobrego zarządzania, a także społeczną, gospodarczą i środowiskową równowagę w kontekście miejskiego i regionalnego rozwoju w państwach członkowskich UE;

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

19. Uwzględniały kwestie uczciwości, przejrzystości, dobrego zarządzania, równowagi i spuścizny dużych imprez sportowych w przyszłych dotyczących sportu pracach na szczeblu UE, w tym ułatwiały wymianę informacji i omawianie istotnych zagadnień w odniesieniu do dużych imprez sportowych;
20. Wspierały wdrożenie kryteriów i procedur dotyczących uczciwości, przejrzystości i dobrego zarządzania, w tym równowagi i spuścizny, w odniesieniu do dużych imprez sportowych, w stosownych przypadkach opierając się na istniejących wytycznych i zaleceniach, oraz zgodnie z uznanymi międzynarodowymi deklaracjami i standardami, które mogłyby być wykorzystywane przez państwa członkowskie i samorządy terytorialne jako punkty odniesienia przy udzielaniu publicznego wsparcia dużym imprezom sportowym;
21. Zidentyfikowały i rozwijały modele współpracy publiczno-prywatnej i wymiany dobrych praktyk w zakresie takiej współpracy, z których mogłyby korzystać państwa członkowskie i władze lokalne przy zawieraniu umów partnerskich na organizację dużych imprez sportowych, ze szczególnym uwzględnieniem imprez sportowych odbywających się w kilku krajach, regionach i miastach;

ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

22. Zainicjowała badanie na temat organizacji dużych imprez sportowych na terenie kilku unijnych krajów i regionów, z uwzględnieniem potencjalnych przeszkód administracyjnych i prawnych na poziomie krajowym i europejskim oraz oczekiwanego oddziaływania takich imprez;
23. W ramach unijnych programów finansowania, takich jak Erasmus+ i „Horyzont 2020”, wspierała ponadnarodowe projekty i, w stosownych przypadkach, niezależne badania dotyczące uczciwości, przejrzystości i dobrego zarządzania w odniesieniu do dużych imprez sportowych, uwzględniające również aspekty równowagi i spuścizny;
24. Zachęcała do wymiany i publikacji dobrych praktyk i doświadczeń i ułatwiała transfer wiedzy między państwami członkowskimi UE a ruchem sportowych w zakresie uczciwości, przejrzystości i dobrego zarządzania odnośnie do dużych imprez sportowych, w tym w aspektach równowagi i spuścizny, a także wspierała i stymulowała identyfikację, a w stosownych przypadkach tworzenie, metod i narzędzi, w tym:
 - a) wiarygodnych ocen kosztów i korzyści;
 - b) mierzenia poziomu poparcia społecznego;
 - c) mierzenia skutków społecznych, gospodarczych i środowiskowych dużych imprez sportowych oraz spuścizny tych imprez;
 - d) przeprowadzania zewnętrznej i niezależnej oceny dużych imprez sportowych;
25. Rozwijała system miękkiego monitorowania na przykład poprzez zastosowanie wykazu zobowiązań lub wykorzystanie inicjatywy ONZ Global Compact w celu mierzenia postępów w zakresie uczciwości, przejrzystości i dobrego zarządzania w odniesieniu do organizacji prowadzących duże imprezy sportowe w państwach członkowskich UE;

PRZY POSZANOWANIU AUTONOMII SPORTU ZWRACAJĄ SIĘ DO MIĘDZYNARODOWEGO RUCHU SPORTOWEGO, BY ROZWAŻYŁ PROWADZENIE NASTĘPUJĄCYCH DZIAŁAŃ:

26. Nadal organizował dostępne i atrakcyjne duże imprezy sportowe będące wizytówką pozytywnych wartości sportu i jego roli w społeczeństwie i sprzyjające spójności społecznej;
27. Zachęcał do wprowadzania w życie podstawowych zasad dobrego zarządzania prowadzących do przejrzystości, procesów demokratycznych, mechanizmów kontroli i równowagi oraz solidarności w odniesieniu do organizacji dużych imprez sportowych oraz do przestrzegania uznanych międzynarodowych standardów i do uczestnictwa w inicjatywach takich jak oenzetowski Global Compact, wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, ISO 26000 i 20121;
28. Promował, wdrażał i monitorował uczciwość, przejrzystość i dobre zarządzanie w odniesieniu do dużych imprez sportowych w ich poszczególnych fazach, w tym w trakcie studium wykonalności, procedury składania ofert w zakresie organizacji, przygotowania, organizacji, oceny i spuścizny, odnosząc się do wszystkich interesariuszy występujących w roli partnerów podczas imprezy;
29. Stosował przejrzyste i demokratyczne procedury we wszystkich fazach dużych imprez sportowych i wymagał tego samego od wszystkich partnerów, ze szczególnym naciskiem na informowanie i angażowanie krajowych, regionalnych i lokalnych organizacji sportowych, ogółu społeczeństwa, na niezależną sprawozdawczość, przeprowadzanie audytów i ocen oraz na rozliczalność;

30. Tworzył i publikował wykaz realistycznych wymogów dla fazy składania ofert w zakresie organizacji dużych imprez sportowych, w tym przejrzyste procedury wyboru, oraz stosowne kryteria wyboru w zakresie przyznawania organizacji takich imprez – w kontekście szczególnych kwestii związanych z uczciwością, takich jak: prawa człowieka, w tym prawa dzieci i pracowników, równość płci, a także zapobieganie wszelkim formom dyskryminacji i zagrożeniom dla uczciwości w sporcie, takim jak doping, ustawianie wyników zawodów sportowych i przemoc;
31. Aktywnie promował społeczną, gospodarczą i środowiskową zrównoważoność oraz trwałą i pozytywną spuściznę dużych zawodów sportowych jako elementów dobrego zarządzania w kontekście wymogów dotyczących umowy z organizacją prowadzącą imprezę sportową i monitorowania imprezy ⁽¹⁾;

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KOMISJI EUROPEJSKIEJ I MIĘDZYNARODOWEGO RUCHU SPORTOWEGO, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

32. Kontynuowali i intensyfikowali dialog między państwami członkowskimi, Komisją Europejską i ruchem sportowym na temat uczciwości, przejrzystości i dobrego zarządzania, w tym na temat zrównoważoności i spuścizny dużych imprez sportowych;
33. Uzgodnili wspólny program działań, zaczynając w pierwszym rzędzie od ruchu olimpijskiego i właściwych międzynarodowych organizacji piłki nożnej – z myślą o jego rozszerzeniu na inne międzynarodowe federacje sportowe – który poprawiłby uczciwość, dobre zarządzanie i przejrzystość we wszystkich fazach dużych imprez sportowych, oraz odnosiłby się do wszystkich interesariuszy uczestniczących w partnerstwie koniecznym do organizacji tych imprez, a tym samym wyzwalał pozytywny potencjał, wytwarzający zrównoważony charakter i trwałą spuściznę przedmiotowych imprez, a także przywrócił zaufanie obywateli UE;
34. Podejmowali wspólne działania, takie jak:
 - a) opracowanie modeli współpracy publiczno-prywatnej do wykorzystania podczas organizacji dużych imprez sportowych na szczeblu krajowym;
 - b) opracowanie kodeksu postępowania dla wszystkich podmiotów publicznych i prywatnych zaangażowanych w organizację dużych imprez sportowych, w stosownych przypadkach;
 - c) wymiana informacji i omawianie tematów dotyczących przyszłych dużych imprez sportowych, takich jak zrównoważoność i spuścizna, kryteria związane z uczciwością i dobrym zarządzaniem, szczególne wymagania dotyczące stowarzyszeń i powiązane koszty, potencjalne przeszkody administracyjne i prawne na poziomie europejskim oraz bezpieczne i chronione warunki organizacji i przebiegu imprez;
 - d) stosowanie istniejących modeli oraz, w stosownych przypadkach, opracowywanie nowych modeli wspólnych, organizowanych w kilku krajach, dużych imprez sportowych;
 - e) zachęcanie organizatorów do przeprowadzenia badania na temat społecznych, gospodarczych i środowiskowych skutków imprezy dla goszczącego imprezę kraju, regionu lub miasta po jej zakończeniu;
35. Zorganizowali regularny dialog wysokiego szczebla, w ramach usystematyzowanego unijnego dialogu w dziedzinie sportu ⁽²⁾, z przedstawicielami rządów, przedstawicielami europejskiego i międzynarodowego ruchu olimpijskiego oraz przedstawicielami europejskich i międzynarodowych federacji sportowych zaangażowanych w duże imprezy sportowe, oraz w stosownych przypadkach, z niezależnymi ekspertami. W oparciu o wspólny plan i działania, o których mowa w pkt 34, można by prowadzić dyskusje dotyczące tematów związanych z dużymi imprezami sportowymi oraz wymianę informacji, w zakresie w jakim rządy i organizacje sportowe ponoszą wspólną odpowiedzialność.

⁽¹⁾ Sprawozdanie grupy eksperckiej ds. gospodarczego wymiaru sportu, w szczególności zalecenia nr 1–7 i nr 21.

⁽²⁾ Dz.U. C 322 z 27.11.2010.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

13 czerwca 2016 r.

(2016/C 212/08)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,1268	CAD	Dolar kanadyjski	1,4390
JPY	Jen	119,51	HKD	Dolar Hongkongu	8,7470
DKK	Korona duńska	7,4356	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5949
GBP	Funt szterling	0,79515	SGD	Dolar singapurski	1,5272
SEK	Korona szwedzka	9,3265	KRW	Won	1 322,63
CHF	Frank szwajcarski	1,0888	ZAR	Rand	17,1000
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,4212
NOK	Korona norweska	9,3265	HRK	Kuna chorwacka	7,5305
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	15 011,14
CZK	Korona czeska	27,035	MYR	Ringgit malezyjski	4,6108
HUF	Forint węgierski	312,37	PHP	Peso filipińskie	52,002
PLN	Złoty polski	4,3884	RUB	Rubel rosyjski	74,0264
RON	Lej rumuński	4,5178	THB	Bat tajlandzki	39,669
TRY	Lir turecki	3,2939	BRL	Real	3,8760
AUD	Dolar australijski	1,5228	MXN	Peso meksykańskie	21,0672
			INR	Rupia indyjska	75,6125

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.7815 – Groupe Bouygues/ADP/Meridiam/Ravinala Airports)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2016/C 212/09)

1. W dniu 8 czerwca 2016 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której grupa Bouygues (Francja), przedsiębiorstwa Aéroports de Paris („ADP”, Francja) i Meridiam SAS („Meridiam”, Francja) przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad spółką Ravinala Airports (Madagaskar) w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa Bouygues: grupa przemysłowa o zdywersyfikowanej działalności, aktywna w sektorze budownictwa, telekomunikacji i mediów,
 - w przypadku przedsiębiorstwa ADP: budowa, eksploatacja i rozwój obiektów portów lotniczych w regionie Île-de-France, a w szczególności lotnisk Charles de Gaulle oraz Orly w Paryżu,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Meridiam: inwestowanie w projekty infrastrukturalne,
 - w przypadku spółki Ravinala Airports: finansowanie, projektowanie, rozwój, eksploatacja, konserwacja i utrzymanie dwóch lotnisk na Madagaskarze (Ivato (Antananarivo) i Nosy Be).
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji Europejskiej faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.7815 – Groupe Bouygues/ADP/Meridiam/Ravinala Airports, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL